

Rattencorrespondentie

Van de gemeentelijke rattenbestrijder in Baexem (L), de heer P. Geuyen, ontvingen wij de volgende fantasie: een brief van een rat aan zijn vriend.

Red. „Rat en Muis”

Mijn beste vriend Rats,

Diepe droefheid omspoelt mijn hart! Je verwonderde blik over deze aanhef begripend, ben ik gedwongen die nader te omschrijven.

Jij, die mij hebt gekend als de vrolijke Frans, als degene die pret had bij gevaar, jij zult je afvragen: en nu droefheid? Ja, mijn vriend! Ik zit hier in onze bekende schuilplaats boven de W.C. achter 't dwarsbalkje. Links van mij ligt mijn vrouw, net alsof ze slaapt, maar helaas, zij slaapt voor altijd en ik had haar nog zó gewaarschuwd! Maar daarover straks meer. Rechts van mij ligt een brokje kalverbrood dat ik zopas met levensgevaar heb weggehaald uit het voorraadschuurtje. Met levensgevaar, ja want die valse Fik lag daar en tweemaal heb ik die moeten passeren. Tweemaal klopte mijn hart van angst, maar ik moet toch eten, niet waar! Toch vertrouwd ik deze brok niet helemaal. Ik verbeeld me dat ook deze een blauwachtige glans heeft en die glans schuw ik als de pest. Deze kleur hing ook aan 't eten dat mijn zoons en dochters aten. En eilaas, zij zijn nu dood. En ik had 't kunnen weten!

Het is eenzaam nu op de boerderij, nu jij met je familie weg bent en ik alleen overgebleven ben van onze familie. Begrijp je nu waarom mijn hart zwaar is van verdriet en ook van angst omdat ook mij dit lot beschoren lijkt? Maar ze hebben me nog niet!!

Weet je nog dat wij samen hier een leven hebben geleid, een dròdmleven in ruimte en eten in overvloed zoveel we maar konden? Weet je nog toen wij die malse mestkuikens hebben bemachtigd? En die keer dat we dat kleine biggetje buitmaakten? Herinner jij je nog die dagelijkse eierenmaaltijden? Weet je nog dat we altijd renden naar die voerbakken? En dan die hammen en worsten, heerlijk gerookt of te drogen gehangen, machtig lekker niet waar? O, en dan die kloppjacht op ons, toen we onder in die meelkist zaten? Zij zat te bibberen en, nou ja, ik kneep 'm ook wel een tikkeltje, hoor! Ach ja, herinneringen! Was dat laatste ook niet de reden dat je verhuisd bent? Daar hangt me zo vaag iets van in m'n kop.

En nu sta ik op 't punt òòk te vertrekken. 't Is me te link geworden. O ja, ik moet je nog vertellen waarom. Wel, dat zit zo.

Drie weken geleden kreeg onze boer bezoek van een vent, die op 't eerste gezicht nog al sympathiek leek, want hij informeerde naar ons welzijn. Dat was nog nòòit gebeurd, dus je snapt, ik was oog en oor. Maar wat was diè vent een valsaard. Nog nòòit meegemaakt! Ik vond die boer al zo'n gemenerik. Niet sportief, weet je wel? Je stiekum besluipen en dan toesteken met een riek. Of plotseling slaan met 'n end hout. Enfin, je kent dat.

Maar deze gladjanus praatte over vergif. Dat woord was onbekend voor mij, maar nu ken ik 't des te beter!

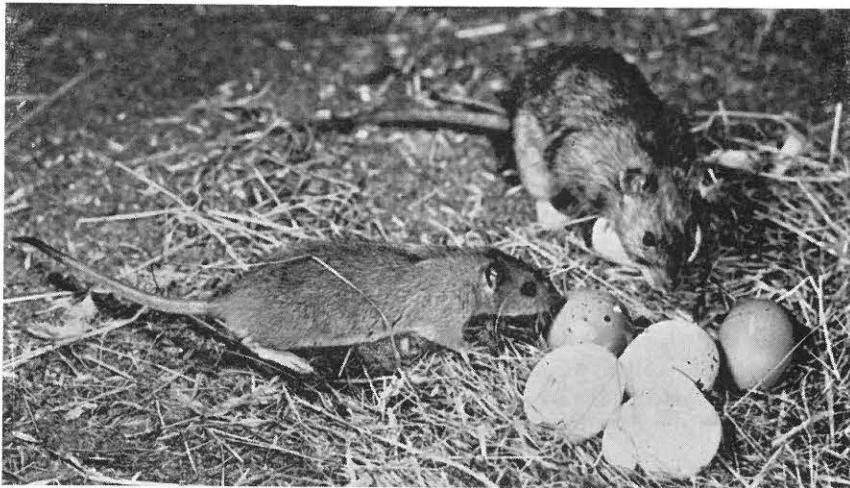
Zal ik eerst wat eten voor ik verder schrijf . . . ? Nee, laat ik nog wat wachten!

Wel, om dan verder te gaan, die boer liet zich bepraten. Om te beginnen bracht hij

alle voer voor de beesten in een gemetseld en goed afgesloten vertrek. Hij liet letterlijk nergens meer iets slingeren. Nu werd 't voor ons moeilijker, maar op de voedertijden waren wij erbij!

Toen begon het. Onze tweede, toch al zo'n haantje de voorste, werd dodelijk gewond onder een varkenspoot. Gulzigheid straft zichzelf. De kleinste raakte beklemd tussen de deur toen ze wou vluchten. Dat waren er twee. Nou ja, risico lopen we allemaal en 't verkeer breidt zich uit, zeg ik maar. 't Wonen werd een probleem, want meneer de boer ruimde alles pijnlijk nauwkeurig op. Het hooiaval, de voddenzakken, losse rommel, oude kleren, kortom álles. Alleen de plek waar ik nu zit, vergat hij. Maar in tijd van nood leert men zich behelpen met een ouwe zak en wat kranten!

Toen, op een kwade morgen, vonden we voedsel. Zomaar in een bakje net alsof 't voor ons was klaargezet. Mais en gerst, haver, tarwekorrels, toemaar, 't kon niet op! Als vader liet ik de kinderen voorgaan en vond bij toeval nog een onafgekloven bot van Fik. Heerlijk, je weet, ik hou van vlees. Later vond ik nog twee van die voederbakjes,

..... Eiermaaltijden .....

maar ik hoefde niet meer. 't Vreemde echter was dat al 't voer in die bakjes zo'n groenblauwachtige glans vertoonde. Maar nòg maakte ik me geen zorgen. Totdat 't nacht werd. Alle kinderen klaagden over kou.

Ik heb werkelijk honger. Zal ik eerst . . . ? Nee, ik doe 't niet, nog niet!

Waar was ik ook weer? O ja, ze klaagden dus over kou! Voordat 't morgen was, waren er al vier dood. In de loop van de dag en de daarop volgende nacht ging de rest ook de pijp uit!

Mijn vrouw die zo je weet altijd iets achter de hand houdt, had van 't nieuwe voer nog niets gehad. Haar klikje van daags te voren was nog een hampuntje, niet erg fris meer, maar zorgvuldig meegesleept en bewaard. Wij tweeën waren dus nog over. In alle toonaarden bezwoer ik haar om niet aan de bakjes te komen, maar je kent haar eigenwijsheid! Zij at en ..... 't resultaat is nu ..... treurig genoeg maar ..... dood! Hartstikke dood!

Ik hou 't niet meer uit. Zal ik wat eten? Het lijkt zo lekker! Eèn hapje dan, of vier, nou 't smaakt niet slecht. Nòg vier hapjes dan. Zo, nu eerst deze brief afmaken.

Dus zoals ik al zei: uit. Ik bedoel: afgelopen uit! En nu zit ik hier alleen. Voel ik me òòk al rillerig? Och wat, verbeelding.

Nog 'n paar hapjes!

Goed, en nu ga ik dus verhuizen. Ik weet een prima vuilnisbelt hier vlakbij en het moet er goed zijn. Iedereen gooit in deze welvaartstijd veel en goed eten weg, dus wat valt er meer te wensen? En er is daar geen boer en geen Fik. En zèker geen gladjanus, je weet wel! Dat telt òòk mee.

Dus beste Rats ..... tòch voel ik me nu echt huiverig. Zou dat kalverbroodje dan ook al .....?

Och kom, maar toch stop ik nu met schrijven. Laat 't je goed gaan en een stevige rattepoot van

Rattus

P.S. Ik begin me steeds onbehaaglijker te voelen!